

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 2/2026
20.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Терзића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 143/23 од 16.04.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 445/25 од 17.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Терзића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 143/23 од 16.04.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 445/25 од 17.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 143/23 од 16.04.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 године, а истовремено је одређено да ће се ова казна извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, без примене електронског надзора, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у затвору. Окривљеном је истом пресудом изречена мера безбедности забрана обављања позива, делатности и дужности који се односе на руковање и располагање средствима из буџета Републике Србије у трајању од 3 године од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавњу казне не урачунава у време трајања ове мере. Од окривљеног је, на основу члана 91, 92. и 93. Кривичног законика, одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у укупном износу од 4.790.190,07

динара, а одлучено је и о имовинскоправном захтеву и трошковима кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 445/25 од 17.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 143/23 од 16.04.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Владимир Терзић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу, а као незаконит доказ бранилац означава налаз и мишљење вештака економско – финансијске струке Саше Ралетић Јотановић од 09.03.2023. године. Међутим, иако овако означена повреда закона представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, бранилац у поднетом захтеву означен незаконит доказ образлаже наводима да је вештак вештачио финансијску документацију која није постојала, да се не може на основу утврђених чињеница извести поуздан закључак да је у критичном периоду новац подигнут са рачуна, да нема доказа у вези са чињеницом како је исти утрошен, јер се то није могло ни утврдити без увида у књиговодствену документацију, а чињеница је да је вештак економско – финансијске струке сам налаз и мишљење израдио на основу извода банака, који иако потврђују чињеницу да је новац у готовини подигнут са рачуна, била је потребна и остала документација која би сведочила о утрошку тих средстава, и на основу које би се могло утврдити да ли су та средства наменски или ненаменски утрошена и да ли су незаконито присвојена од стране окривљеног или неког трећег лица, а ове чињенице вештак није могао да вештачи на основу непостојеће документације, па се на овако одрађеном вештачењу по наводима браниоца није могла заснивати осуђујућа пресуда. Овако изнетим наводима бранилац суштински оспорава утврђено чињенично стање и обављено вештачење вештака економско – финансијске струке на који начин указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић